Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 15. septembra 2015 *

„Poľnohospodárstvo — Spoločná organizácia trhov — Sektor ovocia a zeleniny — Vnútroštátna finančná pomoc poskytnutá organizáciám výrobcov — Vykonávacie rozhodnutie Komisie týkajúce sa preplatenia vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorú Maďarsko poskytlo svojim organizáciám výrobcov, Úniou — Článok 103e nariadenia (ES) č. 1234/2007 — Článok 97 nariadenia (ES) č. 1580/2007“

Vo veci T-346/12,

Maďarsko, v zastúpení: pôvodne M. Fehér a K. Szíjjártó, neskôr M. Fehér, splnomocnení zástupcovia,

žalobca,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: B. Béres, N. Donnelly a B. Schima, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2012) 3324 z 25. mája 2012 o vnútroštátnej finančnej pomoci poskytnutej organizáciám výrobcov,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Gervasoni a L. Madise (spravodajca),

tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. novembra 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: maďarčina.

Rozsudok

Právny rámec

Nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov

1 Nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (Ú. v. EÚ L 299, s. 1) stanovuje všeobecné zásady, ktorými sa riadi vnútroštátna finančná pomoc, tak pokiaľ ide o jej priznanie, ako aj pokiaľ ide o jej preplácanie Európskou komisiou.

2 Článok 103b nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov umožňuje organizáciám výrobcov, aby zriadili operačné fondy, ktoré sú financované takto:

„1. Organizácie výrobcov v sektore ovocia a zeleniny môžu zriadiť operačný fond. Tento fond sa financuje z:

a) finančných príspevkov členov alebo samotných organizácií výrobcov;

b) finančnej podpory [Európskej únie], ktorá sa môže poskytnúť organizáciám výrobcov.

…“

3 Článok 103d nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov upravuje „finančnú pomoc [Únie]“ a znie:

„1 Finančná pomoc [Únie] sa rovná sume skutočne zaplatených finančných príspevkov uvedených v článku 103b ods. 1 písm. a), obmedzenej však na 50 % skutočne vynaložených nákladov alebo výdavkov.

2. Finančná pomoc [Únie] sa obmedzí na 4,1 % hodnoty predanej výroby každej organizácie výrobcov.

Toto percento sa však môže zvýšiť na 4,6 % hodnoty predanej výroby za predpokladu, že časť prevyšujúca 4,1 % hodnoty predanej výroby sa použije výhradne na opatrenia súvisiace s predchádzaním krízam a krízovým riadením.

…“

4 Článok 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov upravuje „vnútroštátnu finančnú pomoc“, ktorej sa spor výhradne týka.

5 Pred zmenou a doplnením na základe článku 4 bodu 29 nariadenia Rady (ES) č. 72/2009 z 19. januára 2009 o úpravách spoločnej poľnohospodárskej politiky zmenením a doplnením nariadení (ES) č. 247/2006, (ES) č. 320/2006, (ES) č. 1405/2006, (ES) č. 1234/2007, (ES) č. 3/2008 a (ES) č. 479/2008 a zrušením nariadení (EHS) č. 1883/78, (EHS) č. 1254/89, (EHS) č. 2247/89, (EHS) č. 2055/93, (ES)

č. 1868/94, (ES) č. 2596/97, (ES) č. 1182/2005 a (ES) č. 315/2007 (Ú. v. EÚ L 30, s. 1), znel článok 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov v znení nariadenia Rady (ES) č. 361/2008 zo 14. apríla 2008 (Ú. v. EÚ L 121, s. 1) takto:

„1. V regiónoch členských štátov, v ktorých je miera organizácie výrobcov v sektore ovocia a zeleniny obzvlášť nízka, môže Komisia na základe riadne odôvodnenej žiadosti povoliť členským štátom, aby vyplatili organizáciám výrobcov vnútroštátnu finančnú pomoc, ktorá sa rovná najviac 80 % finančných príspevkov uvedených v článku 103b ods. 1 písm. a). Táto podpora dopĺňa operačný fond. V regiónoch členských štátov, v ktorých organizácie výrobcov predávajú menej ako 15 % hodnoty výroby ovocia a zeleniny a ktorých výroba ovocia a zeleniny predstavuje aspoň 15 % z ich celkového poľnohospodárskeho výnosu, môže podporu uvedenú v prvom pododseku na základe žiadosti dotknutého členského štátu uhradiť [Únia].

2. Odchylne od článku 180 tohto nariadenia sa články 87, 88 a 89 zmluvy neuplatňujú na vnútroštátnu finančnú pomoc povolenú podľa odseku 1.“

6 Nariadenie č. 72/2009 presunulo odsek 2 uvedený vyššie a týkajúci sa uplatniteľnosti článkov 87, 88 a 89 ES do nového článku 180, ktorý znie:

„Články 87, 88 a 89 zmluvy sa uplatňujú na výrobu výrobkov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. a) až k) a v písm. m) až u) a v článku 1 ods. 3 tohto nariadenia a na obchodovanie s nimi.

Články 87, 88 a 89 zmluvy sa však neuplatňujú na platby, ktoré členské štáty uskutočnili podľa článkov 44, 45, 46, 47, 48, 102, 102a, 103, 103a, 103b, 103e, 103ga, 104, 105 a 182 tohto nariadenia v súlade s týmto nariadením.“

7 Odôvodnenie 20 nariadenia č. 72/2009 toto riešenie vysvetľuje takto:

„V záujme právnej istoty a jednoduchosti je vhodné objasniť a zosúladiť ustanovenia o neuplatňovaní článkov 87, 88 a 89 zmluvy na platby uskutočnené členskými štátmi v súlade s nariadením (ES) č. 1234/2007… . V tejto súvislosti by sa ustanovenia týchto nariadení, ktoré by inak za určitých okolností patrili alebo by mohli patriť do kategórie štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy, mali vylúčiť z uplatňovania pravidiel štátnej pomoci. Dotknuté ustanovenia obsahujú vhodné podmienky pre poskytnutie podpory v záujme zabránenia neprípustného narušenia hospodárskej súťaže.“

8 Článok 103g nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov obsahuje ustanovenia o schvaľovaní operačných programov:

„1. Návrh operačných programov sa predloží príslušným vnútroštátnym orgánom, ktoré ich schvália alebo zamietnu, alebo požiadajú o ich úpravu v súlade s ustanoveniami tohto pododdielu.

2. Organizácie výrobcov oznámia členskému štátu predpokladanú výšku operačného fondu na každý rok a predložia vhodné odôvodnenie tejto sumy na základe odhadov operačného programu, výdavkov za bežný rok a prípadne výdavkov za predchádzajúce roky a v prípade potreby na základe odhadovaných množstiev výroby na budúci rok.

3. Členský štát informuje organizáciu výrobcov alebo združenie organizácií výrobcov o predpokladanej výške finančnej pomoci [Únie] v súlade s limitmi stanovenými v článku 103d.

…“

9 Článok 103h nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov stanovuje:

„Komisia ustanoví podrobné pravidlá uplatňovania tohto oddielu, najmä:

…

b) mieru a pravidlá uhrádzania pomoci na opatrenia uvedené v článku 103e ods. 1;

…“

Nariadenie č. 1580/2007

10 Nariadenie Komisie (ES) č. 1580/2007 z 21. decembra 2007, ktorým sa ustanovujú vykonávacie pravidlá pre nariadenia Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v sektore ovocia a zeleniny (Ú. v. EÚ L 350, s. 1), stanovuje vykonávacie pravidlá pre nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov v sektore ovocia a zeleniny, a predovšetkým upravuje čiastkové úhrady vnútroštátnej finančnej pomoci zo strany Komisie.

11 Článok 56 nariadenia č. 1580/2007 upravuje oznamovanie predpokladaných súm príspevku do operačných fondov:

„Organizácie výrobcov najneskôr do 15. septembra oznámia členskému štátu predpokladané sumy príspevku [Únie] a príspevku svojich členov a organizácie výrobcov samotnej do operačných fondov na nasledujúci rok, spolu s operačnými programami alebo žiadosťami o schválenie ich zmien a doplnení.

Členské štáty môžu stanoviť neskorší dátum ako 15. september.

Základom pre výpočet predpokladanej sumy operačných fondov sú operačné programy a hodnota predanej výroby. Výpočet sa rozdelí medzi výdavky na opatrenia súvisiace s predchádzaním krízam a krízovým riadením a na iné opatrenia.“

12 Článok 64 nariadenia č. 1580/2007 upravuje predkladanie operačných programov a stanovuje:

„Organizácie výrobcov predložia operačné programy na schválenie príslušnému orgánu v členskom štáte, v ktorom má organizácia výrobcov sídlo, najneskôr do 15. septembra roka predchádzajúceho roku, v ktorom sa majú vykonávať. Členské štáty však môžu tento dátum posunúť.“

13 Článok 65 nariadenia č. 1580/2007 upravuje schválenie operačných programov vnútroštátnymi orgánmi:

„1. Príslušný vnútroštátny orgán podľa potreby:

a) schváli výšky fondov a programy, ktoré spĺňajú požiadavky nariadenia (ES) č. 1182/2007 a požiadavky tejto kapitoly,

b) schváli programy pod podmienkou, že organizácia výrobcov prijme určité zmeny a doplnenia alebo

c) odmietne programy alebo časť programov.

2. Príslušný vnútroštátny orgán rozhodne o programoch a fondoch najneskôr do 15. decembra roku, v ktorom sa predložili.

Členské štáty oznámia organizáciám výrobcov tieto rozhodnutia najneskôr do 15. decembra.

V náležite odôvodnených prípadoch však môže príslušný vnútroštátny orgán rozhodnúť o operačných programoch a fondoch najneskôr do 20. januára nasledujúceho po podaní žiadosti. V rozhodnutí o schválení sa môže ustanoviť, že výdavky sú oprávnené od 1. januára roka nasledujúceho po podaní žiadosti.“

14 Článok 1 bod 8 nariadenia Komisie (ES) č. 1327/2008 z 19. decembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1580/2007 (Ú. v. EÚ L 345, s. 24), však obsahuje osobitné ustanovenia v súvislosti s rokom 2009. Tieto ustanovenia znejú:

„8) Do článku 152 sa dopĺňajú tieto odseky:

‚9. Odchylne od článku 65 ods. 2 tretieho pododseku tohto nariadenia môžu členské štáty v riadne opodstatnených prípadoch prijať rozhodnutie o operačných programoch a fondoch na rok 2009 najneskôr do 1. marca 2009. V schvaľujúcom rozhodnutí sa môže ustanoviť, že výdavky sú oprávnené od 1. januára 2009.‘

…“

15 Článok 99 nariadenia č. 1580/2007 upravuje oznámenia požadované od členských štátov vo vzťahu k operačným programom. Odsek 2 tohto ustanovenia konkrétne uvádza, že „členské štáty oznámia Komisii najneskôr do 31. januára celkovú výšku operačného fondu schválenú v tom roku pre všetky operačné programy“, že „sa uvedie celková výška operačného fondu a aj celková výška financovania tohto operačného fondu [Úniou]“ a že „tieto číselné údaje musia ďalej obsahovať členenie na sumy na opatrenia súvisiace s predchádzaním krízam a krízovým riadením a na iné opatrenia“.

16 Článok 67 nariadenia č. 1580/2007 upravuje zmeny a doplnenia operačných programov v súvislosti s prebiehajúcim rokom:

„1. Členské štáty môžu povoliť zmeny a doplnenia operačných programov počas roka za podmienok, ktoré určia.

2. Príslušný vnútroštátny orgán môže povoliť organizáciám výrobcov, aby počas roka:

a) vykonávali svoje operačné programy len čiastočne,

b) zmenili obsah operačného programu vrátane v prípade potreby predĺženia jeho trvania až do celkovej dĺžky päť rokov,

c) zvýšili výšku operačného fondu maximálne o 25 % pôvodne schválenej výšky a túto výšku znížili o percentuálny podiel, ktorý stanovia členské štáty, za predpokladu, že sa dodržia celkové ciele operačného programu. Členské štáty môžu zvýšiť toto percento v prípade zlúčenia organizácií výrobcov podľa článku 31 ods. 1 a v prípade uplatňovania článku 94a.

3. Členské štáty určia podmienky, za ktorých sa operačné programy môžu zmeniť a doplniť počas roka bez predchádzajúceho schválenia príslušným národným orgánom. Tieto zmeny prichádzajú do úvahy na financovanie iba vtedy, ak ich organizácia výrobcov okamžite oznámi príslušnému orgánu.“

17 Kapitola IV hlavy III nariadenia č. 1580/2007 obsahuje najmä nasledujúce osobitné ustanovenia týkajúce sa vnútroštátnej finančnej pomoci.

18 Článok 93 nariadenia č. 1580/2007 spresňuje podmienku stanovenú v článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, pričom odkazuje na „mimoriadne nízky“ stupeň organizácie výrobcov v danom regióne, ktorý odôvodňuje poskytnutie vnútroštátnej finančnej pomoci:

„Na účely článku [103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov] sa stupeň organizácie výrobcov v regióne členského štátu považuje za mimoriadne nízky, ak organizácie výrobcov, združenia organizácií výrobcov a skupiny výrobcov predali menej ako 20 % priemernej hodnoty výroby ovocia a zeleniny za posledné tri roky, za ktoré sú údaje k dispozícii.“

19 Článok 94 nariadenia č. 1580/2007 zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 590/2008 z 23. júna 2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1580/2007 a ktorým sa ustanovuje výnimka z uvedeného nariadenia (Ú. v. EÚ L 163, s. 24), upravuje podmienky, za ktorých Komisia schváli platbu vnútroštátnej finančnej pomoci:

„1. Členské štáty podajú Komisii žiadosť o oprávnenie na vyplatenie vnútroštátnej finančnej pomoci v súlade s článkom 11 ods. 1 prvým pododsekom nariadenia (ES) č. 1182/2007 na operačné programy, ktoré sa majú vykonávať v danom kalendárnom roku do 31. januára toho roka.

K žiadosti musia byť pripojené dôkazy, ktoré dokumentujú, že stupeň organizácie výrobcov v príslušnom regióne je mimoriadne nízky, ako je vymedzené v článku 93 tohto nariadenia, ako aj podrobné údaje o príslušných organizáciách výrobcov, výške príslušnej pomoci a podiele finančných príspevkov poskytnutých podľa [článku 103b ods. 1 písm. a) nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov].

2. Komisia schváli alebo odmietne žiadosť do troch mesiacov od podania žiadosti. Ak sa Komisia v tejto lehote nevyjadrí, žiadosť sa považuje za schválenú.“

20 Článok 94a nariadenia č. 1580/2007, ktorý bol doplnený nariadením č. 590/2008, stanovuje:

„Organizácia výrobcov, ktorá chce požiadať o vnútroštátnu finančnú pomoc, by mala v prípade potreby upraviť svoj operačný program v súlade s článkom 67.“

21 Článok 96 nariadenia č. 1580/2007 definuje maximálny podiel preplácania vnútroštátnej finančnej pomoci zo strany Únie:

„Podiel preplácania vnútroštátnej finančnej pomoci [Úniou] je [nepresiahne – *neoficiálny preklad*] 60 % vnútroštátnej finančnej pomoci poskytnutej organizácii výrobcov.“

22 Článok 97 nariadenia č. 1580/2007 zmenený a doplnený nariadením č. 590/2008 upravuje postup preplácania vnútroštátnej finančnej pomoci takto:

„1. Členské štáty požiadajú o preplatenie schválenej vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorá bola skutočne vyplatená organizáciám výrobcov, zo strany [Únie] do 1. januára druhého roka nasledujúceho po roku, v ktorom sa program vykonával.

K žiadosti musia byť pripojené dôkazy, ktorými sa dokumentuje, že podmienky ustanovené v článku 11 ods. 1 druhom pododseku nariadenia (ES) č. 1182/2007 boli splnené v troch z predchádzajúcich štyroch rokov, ako aj podrobné údaje o príslušných organizáciách výrobcov, výške skutočne zaplatenej pomoci a opisu operačného fondu v členení podľa celkovej výšky, údaje [a podľa údajov – *neoficiálny preklad*] o príspevkoch [Únie], členských štátov (vnútroštátna finančná pomoc) a organizácií výrobcov a členov.

2. Komisia prijme rozhodnutie o schválení alebo zamietnutí žiadosti.

3. V prípade, že sa preplatenie pomoci zo strany [Únie] schváli, oprávnené náklady sa deklarujú Komisii v súlade s postupom stanoveným v článku 5 nariadenia Komisie (ES) č. 883/2006.“

Vykonávacie nariadenie č. 543/2011

23 Komisia prijala 7. júna 2011 vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 543/2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, pokiaľ ide o sektory ovocia a zeleniny a spracovaného ovocia a zeleniny (Ú. v. EÚ L 157, s. 1).

24 Toto nariadenie ruší nariadenie č. 1580/2007. Rovnako ako nariadenie č. 1580/2007 stanovuje vykonávacie pravidlá pre nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov v sektore ovocia a zeleniny.

25 Vykonávacie nariadenie č. 543/2011 rovnako ako nariadenie č. 1580/2007 upravuje vymeriavací základ na preplatenie „schválenej vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorá bola skutočne vyplatená“ (článok 95 ods. 1 vykonávacieho nariadenia č. 543/2011 a článok 97 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007). Článok 95 ods. 2 tohto nariadenia spresňuje, že „žiadosť [o preplatenie] sa zamietne, ak žiadajúci členský štát nedodržal pravidlá o oprávňovaní a preplácaní vnútroštátnej finančnej pomoci“.

Okolnosti predchádzajúce sporu

26 Organizácie výrobcov, ktoré chceli získať maďarskú finančnú pomoc, predložili 15. septembra 2008 žiadosť o schválenie ich operačných programov na Vidékfejletési Minisztérium (maďarské ministerstvo pre rozvoj vidieka, ďalej len „VM“).

27 Uvedené organizácie oznámili 15. novembra 2008 svoje predpokladané výšky operačných fondov, ktoré majú financovať operačné programy. Tieto programy, ako aj uvedené odhady boli schválené na vnútroštátnej úrovni v období od polovice januára do začiatku marca 2009.

28 Listom z 30. januára 2009 podalo VM na Komisii v zmysle článku 94 nariadenia č. 1580/2007 žiadosť o schválenie platby vnútroštátnej finančnej pomoci pre 29 organizácií výrobcov, ktoré zaviedli operačné programy schválené v roku 2009. VM uviedlo, že maximálna predpokladaná výška vnútroštátnej pomoci má celkovo dosahovať 3 487 518 eur.

29 Listom z 11. marca 2009 VM upravilo svoj predchádzajúci list z 30. januára 2009. Uviedlo, že malo iba predpokladané výšky operačných fondov k 30. januáru 2009 a teraz už má k dispozícii definitívne schválené údaje na základe schválenia programov a operačných fondov, ku ktorému medzičasom došlo. V uvedenom liste VM pristúpilo k úpravám vo vzťahu k regiónom, ktoré dostali pomoc, pričom východný a západný región boli označené za nových príjemcov vnútroštátnej finančnej pomoci. VM uviedlo, že má v úmysle vyplatiť vnútroštátnu finančnú pomoc 27 organizáciám výrobcov vo východnom regióne a trom organizáciám výrobcov v západnom regióne. Rovnako ako v predchádzajúcom liste zopakovalo, že maximálna predpokladaná suma vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorá má byť vyplatená, nemá prekročiť celkovú výšku 3 487 518 eur. VM rozčlenilo tieto údaje nachádzajúce sa v prílohe k jeho listu tak, že na jednej strane uviedlo schválenú sumu finančných príspevkov členov organizácie výrobcov a na druhej strane schválenú výšku operačných fondov. Tieto číselné údaje vysvetlilo vo svojom liste takto: „V prílohe uvádzame podrobné údaje o operačných fondoch. Schválili sme sumy, ktoré sa mali financovať na základe eventuálnej vnútroštátnej pomoci v rámci finančného príspevku organizácií výrobcov.“

30 Po doručení tohto listu z 11. marca 2009 Komisia telefonicky kontaktovala maďarské orgány, aby získala presnejšie údaje o výške oznámenej vnútroštátnej finančnej pomoci a požiadala o rozčlenenie pomoci podľa jednotlivých organizácií výrobcov.

31 E-mailom z 12. marca 2009 VM tieto údaje poskytlo (ďalej len „oznámené sumy pomoci“). VM uviedlo, že ide len o predpokladanú výšku vnútroštátnej pomoci, ktorá sa má poskytnúť a ktorá je založená na predpoklade, že v štátnom rozpočte bude k dispozícii 3,5 milióna eur na financovanie týchto opatrení. VM spresnilo, že v tejto súvislosti a v tomto štádiu ešte nebolo prijaté nijaké rozhodnutie týkajúce sa štátneho rozpočtu, ktorý by bol na vnútroštátnu finančnú pomoc k dispozícii.

32 Listom z 3. apríla 2009 (ďalej len „list o schválení“) Komisia oznámila VM, že v dotknutých regiónoch (západný a východný región) sa miera organizácie výrobcov musí považovať za zvlášť nízku, ďalej že predpokladaná pomoc nepresiahne 80 % príspevkov členov alebo organizácií výrobcov uvedených v žiadosti o schválenie vnútroštátnej finančnej pomoci a napokon že Komisia nemá nijaké ďalšie pripomienky, keďže žiadosť o schválenie platby vnútroštátnej finančnej pomoci v prospech dotknutých organizácií výrobcov bola riadne odôvodnená.

33 Listom zo 7. decembra 2010 podalo VM na Komisiu žiadosť, aby Únia čiastočne preplatila vnútroštátnu finančnú pomoc, ktorá bola skutočne použitá vo východnom regióne v roku 2009. VM vo svojej žiadosti uviedlo, že v roku 2009 vyplatilo výrobcom východného regiónu vnútroštátnu finančnú pomoc vo výške 891 847 925 maďarských forintov (HUF) (teda 3,2 milióna eur) a požiadalo Úniu o preplatenie 60 % tejto sumy (teda 535 108 755 HUF alebo 1,9 milióna eur).

34 Listom z 27. júna 2011 Komisia požiadala VM, aby jej poskytlo dodatočné údaje, a k svojmu listu pripojila šesť tabuliek, ktoré bolo treba vyplniť, pričom bolo najmä potrebné rozčleniť údaje podľa jednotlivých organizácií výrobcov a zosumarizovať rozdiely medzi sumami vnútroštátnej finančnej pomoci, ktoré boli oznámené Komisii v žiadosti o schválenie, a sumami vnútroštátnej finančnej pomoci, ktoré boli skutočne vyplatené.

35 Dňa 30. júna 2011 VM poskytlo prostredníctvom e-mailu požadované údaje.

36 E-mailom z 21. novembra 2011 sa Komisia VM opýtala na rozdiel medzi výškou vnútroštátnej finančnej pomoci uvedenej v žiadosti o schválenie z roku 2009 a výškou vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorá bola skutočne vyplatená, keďže prvá z uvedených súm bola nižšia ako suma, ktorá bola skutočne vyplatená niektorým organizáciám výrobcov.

37 E-mailom z 29. novembra 2011 VM odpovedalo v tom zmysle, že rozdiel medzi oznámenou výškou vnútroštátnej finančnej pomoci a výškou vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorá bola skutočne vyplatená, spočíval v tom, že údaje uvedené v žiadosti o schválenie boli založené na predpokladaných sumách predložených organizáciami výrobcov v novembri 2008. VM zdôraznilo, že organizácie výrobcov mali možnosť upraviť v priebehu roka svoje operačné programy, a to najmä v prípadoch, keď príjmy reálne prekračovali predpokladané sumy. V tejto súvislosti VM Komisii vysvetlilo, že vo väčšine prípadov bola miera príspevkov členov do operačných fondov stanovená ako určité percento z príjmov, a reálne príspevky členov sa tak mohli líšiť od predpokladaných príspevkov, ktoré organizácie výrobcov oznámili VM rok dopredu. VM teda uviedlo, že pri schválení a vyplatení vnútroštátnej finančnej pomoci sa zohľadnili uvedené reálne príspevky do výšky 80 %, ktorá bola povinná vo všetkých prípadoch.

38 Listom z 9. marca 2012 Komisia uviedla, že má v úmysle čiastočne preplatiť sumu, ktorá bola zaplatená ako vnútroštátna finančná pomoc pre jednotlivé organizácie výrobcov, a to vo výške oznámenej Maďarskom v žiadosti o schválenie, ktorej Komisia vyhovela v liste z 3. apríla 2009. Komisia spresnila, že na vnútroštátnu finančnú pomoc poskytnutú nad rámec uvedenej výšky sa nevzťahovala výnimka z pravidiel o štátnej pomoci stanovená v článku 180 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov. Komisia z toho vyvodila záver, že sumy zaplatené organizáciám výrobcov nad rámec oznámených súm schválených Komisiou za každú organizáciu výrobcov možno považovať za nezákonnú pomoc, ktorej súlad s vnútorným trhom sa možno bude musieť posúdiť z hľadiska článkov 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Komisia v tejto súvislosti pripomenula, že môže nariadiť vrátenie nezákonnej pomoci.

39 Listom zo 16. apríla 2012 VM uviedlo, že nesúhlasí s rozhodnutím Komisie stanoviť sumu pomoci, ktorá sa má preplatiť, na základe výšky vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorá bola oznámená v žiadosti o schválenie. VM odkazovalo na skutočnosť, že organizácie výrobcov mali možnosť upraviť operačné programy na prebiehajúci rok, ako aj výšku príspevkov svojich členov. Reálna suma finančných príspevkov preto mohla byť iná ako suma, ktorú členský štát oznámil Komisii v žiadosti o schválenie na základe predpokladov organizácií výrobcov. VM pripomenulo, že nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov neviaže poskytnutie vnútroštátnej finančnej pomoci na výšku pomoci oznámenej na základe údajov, ktoré poskytli organizácie výrobcov, ale na hranicu 80 % finančného príspevku členov alebo organizácie výrobcov. V zmysle obsahu listu o schválení pritom táto hranica nebola prekročená, keďže uvedeným listom bolo schválené poskytnutie vnútroštátnej finančnej pomoci, a nie presná výška vnútroštátnej finančnej pomoci (výška pomoci napokon ani nebola v tomto rozhodnutí uvedená). VM požiadalo Komisiu, aby zmenila svoje stanovisko a vyhovela jeho požiadavke o čiastočné preplatenie skutočne vyplatenej pomoci nad rámec oznámenej pomoci a aby neskúmala súlad poskytnutej pomoci z hľadiska pravidiel uplatniteľných v oblasti štátnej pomoci.

40 Dňa 20. apríla 2012 Komisia v Bruseli (Belgicko) zorganizovala poradu so znalcami.

41 Dňa 25. mája 2012 Komisia v súlade so stanoviskom Výboru pre riadenie spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov prijala rozhodnutie C(2012) 3324 o vnútroštátnej finančnej pomoci priznanej organizáciám výrobcov (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

42 Komisia v napadnutom rozhodnutí s odkazom najmä na článok 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov uviedla:

— v odôvodnení 13, že „v súlade s článkom 95 ods. 2 vykonávacieho nariadenia č. 543/2011 musí byť žiadosť zamietnutá, ak neboli dodržané pravidlá schválenia a preplatenia vnútroštátnej finančnej pomoci“,

— v odôvodnení 14, že „suma vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorú Maďarsko vyplatilo niektorým organizáciám výrobcov za operačné programy realizované v roku 2009 presahovala sumu uvedenú v žiadosti o schválenie a schválenú Komisiou“, že „tieto sumy nemožno v rozsahu, v akom prevyšujú sumy schválené Komisiou, preplatiť“ a že „naopak žiadosť o preplatenie je prípustná v prípadoch, že ide o sumy vyplatené organizáciám až do výšky oznámenej v žiadosti o schválenie“,

— v odôvodnení 15, že „je preto potrebné čiastočne preplatiť vnútroštátnu finančnú pomoc, ktorú Maďarsko udelilo svojim organizáciám výrobcov až do výšky 60 % súm, ktoré boli oznámené v žiadosti o schválenie pre každý operačný programom realizovaný v roku 2009“.

43 Komisia v článku 1 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že:

„Únia preplatí vnútroštátnu finančnú pomoc, ktorú Maďarsko skutočne vyplatilo svojim organizáciám výrobcov za operačné programy realizované v roku 2009, vo výške 1 190 927 eur podľa článku 103e ods. 1 nariadenia (ES) č. 1234/2007.“

44 Rozhodnutie bolo 29. mája 2012 doručené Stálemu zastúpeniu Maďarska pri Európskej únii.

Konanie a návrhy účastníkov konania

45 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 1. augusta 2012 podalo Maďarsko žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

46 Maďarsko navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

47 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal Maďarsko na náhradu trov konania.

Právny stav

48 Maďarsko uvádza v podstate dva žalobné dôvody, pričom prvý je založený na uplatnení článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článku 97 nariadenia č. 1580/2007 *ultra vires* a druhý vychádza z nesprávneho posúdenia uplatnenia článku 97 nariadenia č. 1580/2007.

O prvom žalobnom dôvode založenom na uplatnení článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článku 97 nariadenia č. 1580/2007 ultra vires

49 Prvý žalobný dôvod Maďarska sa skladá z dvoch častí.

50 V prvej časti Maďarsko tvrdí, že Komisia nemohla bez toho, aby existoval právny základ, ktorý by ju k tomu oprávňoval, stanoviť hranicu preplatenia vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorá zodpovedá výške vnútroštátnej finančnej pomoci oznámenej pre každú organizáciu výrobcov.

51 V druhej časti Maďarsko dodáva, že Komisia tým, že obmedzila preplatenie len na oznámené sumy pomoci, porušila ustanovenia umožňujúce zohľadniť vývoj vnútroštátnej finančnej pomoci v priebehu dotknutého obdobia na účel preplatenia zo strany Únie.

O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na neexistencii právneho základu, ktorý by Komisii umožnil obmedziť preplatenie Úniou len na oznámené sumy pomoci

52 Maďarsko predovšetkým tvrdí, že rozhodnutie Komisie spájať výšku sumy, ktorú preplatí, s výškou oznámených súm pomoci nemá nijaký právny základ.

53 Po prvé sa Maďarsko odvoláva na článok 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov. V tejto súvislosti v prvom rade uvádza, že znenie nariadenia sa obmedzuje na to, že ako jedinú hranicu vnútroštátnej finančnej pomoci stanovuje 80 % finančných príspevkov zaplatených členmi alebo samotnou organizáciou výrobcov do operačných fondov, ktoré táto pomoc nemôže prekročiť. Tento článok teda nestanovuje hranicu 80 % spojenú s výškou oznámených súm pomoci v rámci postupu schvaľovania pomoci.

54 V druhom rade Maďarsko uvádza, že podľa článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov sa má schválenie Komisie vzťahujúce sa na poskytnutie vnútroštátnej finančnej pomoci obmedziť na preskúmanie splnenia podmienok vyplývajúcich z uvedeného článku, teda jednak, či je miera organizácie výrobcov v danom regióne obzvlášť nízka, a jednak, či požadovaná vnútroštátna finančná pomoc neprekračuje 80 % finančných príspevkov členov alebo samotných organizácií výrobcov do operačných fondov. Ak sú tieto podmienky splnené, Komisia by mala poskytnutie vnútroštátnej finančnej pomoci schváliť. Toto schválenie sa však nevzťahuje na určenie presnej sumy alebo súm, ale len na poskytnutie pomoci.

55 Po druhé Maďarsko dodáva, že uvedený výklad podporuje aj článok 94 ods. 2 nariadenia č. 1580/2007, podľa ktorého mala Komisia len jedinú možnosť, a to „schváliť alebo odmietnuť žiadosť“ o schválenie platby vnútroštátnej finančnej pomoci, pričom uvedený článok jej neumožňuje stanoviť hornú hranicu sumy. Maďarsko v tejto súvislosti poukazuje na to, že v zmysle odseku 1 rovnakého článku členské štáty žiadajú o schválenie poskytnutia vnútroštátnej finančnej pomoci, a nie o schválenie jej skutočnej výšky.

56 Po tretie Maďarsko z uvedeného vyvodilo, že preplatenie pomoci zo strany Únie sa nemôže týkať oznámených súm pomoci. Po tom, ako je vnútroštátna finančná pomoc poskytnutá, Komisii prináleží, aby sumy, ktoré boli „skutočne vyplatené“ v zmysle článku 97 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007, preplatila až do výšky 60 % vnútroštátnej finančnej pomoci.

57 Po štvrté Maďarsko v štádiu repliky incidenčne dodáva, že článok 94 maďarskej jazykovej verzie nariadenia č. 1580/2007 platného v čase žiadosti o preplatenie vyžadoval oznámenie podielu vnútroštátnej finančnej pomoci (vzhľadom na hranicu 80 %), ale nie jej výšky, čo potvrdzuje, že preplatenie zo strany Únie sa viaže na dodržanie hranice 80 %, a nie na oznámenú sumu plánovanej pomoci.

58 Podľa ustálenej judikatúry je na účely výkladu ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (pozri rozsudky zo 7. júna 2005, VEMW a i., C-17/03, Zb., EU:C:2005:362, bod 41 a citovanú judikatúru, a z 26. októbra 2010, Nemecko/Komisia, T-236/07, Zb., EU:T:2010:451, bod 44 a citovanú judikatúru). Treba teda zohľadniť cieľ sledovaný pravidlami Únie, aby sa ich výkladom plne zabezpečil ich potrebný účinok (rozsudok z 13. júla 2004, Komisia/Rada, C-27/04, Zb., EU:C:2004:436, bod 74).

59 Aby bolo možné reagovať na tvrdenie Maďarska, podľa ktorého napadnuté rozhodnutie nemá nijaký právny základ, je potrebné v súlade s judikatúrou už citovanou v bode 58 preskúmať jednak, či znenie článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článkov 94 a 97 nariadenia č. 1580/2007 dávajú Komisii právo stanoviť hornú hranicu preplatenia oznámených súm pomoci, a jednak, či výklad vyššie uvedených textov zo strany Maďarska je v súlade s účelom a cieľom, ktoré sledujú.

60 Článok 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov dáva Komisii k dispozícii mieru voľnej úvahy pri schvaľovaní vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorú členské štáty vyplácajú organizáciám výrobcov spĺňajúcim stanovené podmienky. V tejto súvislosti stanovuje, že „Komisia [môže] na základe riadne odôvodnenej žiadosti povoliť členským štátom, aby vyplatili organizáciám výrobcov vnútroštátnu finančnú pomoc“.

61 Táto miera voľnej úvahy pri poskytovaní pomoci, ktorú vyjadruje použitie slovesa „môže“ sa prejavuje v štádiu preplatenia pomoci Úniou, ktoré je predmetom prejednávanej veci. Článok 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov v tomto zmysle uvádza, že „podporu… na základe žiadosti dotknutého členského štátu [môže] uhradiť [Únia]“.

62 Pokiaľ ide o pravidlá úhrady Úniou stanovené v článku 103h nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, Rada Európskej únie poverila Komisiu, aby vypracovala „pravidlá… úhrady“.

63 V sektore ovocia a zeleniny Komisia tieto pravidlá určila v rámci nariadenia č. 1580/2007 a v jeho článku článok 97 ods. 1 stanovila, že „členské štáty požiadajú o preplatenie schválenej vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorá bola skutočne vyplatená…, zo strany [Únie]…“.

64 Obsah schválenej pomoci stanovenej v článku 97 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007 je uvedený v článku 94 ods. 1 druhom pododseku rovnakého nariadenia, ktorý upravuje „oprávnenie na zaplatenie vnútroštátnej finančnej pomoci“. Podľa tohto článku „k žiadosti musia byť pripojené dôkazy, ktoré dokumentujú, [okrem iného výšku] príslušnej pomoci“.

65 Zo znenia článku 94 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 1580/2007, a najmä z použitia výrazu „výška“ vyplýva, že „schválená pomoc“ nevyhnutne obsahuje výšku oznámenej vnútroštátnej finančnej pomoci.

66 V tejto súvislosti sú na rozdiel od tvrdenia Maďarska predmetom schválenia vnútroštátnej finančnej pomoci sumy oznámené v súvislosti s každou organizáciou výrobcov, ktorá je príjemcom vnútroštátnej finančnej pomoci, a nie celková suma vnútroštátnej finančnej pomoci (všetky organizácie výrobcov spolu). Podľa článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov pomoc nemôže prekročiť 80 % finančných príspevkov dotknutej organizácie výrobcov, čo znamená, že v zmysle článku 94 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007 sa výška pomoci a dodržanie hranice 80 % preverí podľa jednotlivých organizácií výrobcov, pričom schválenie Komisie sa vzťahuje na pomoc, ktorá je rozčlenená podľa jednotlivých organizácií výrobcov.

67 Z uvedeného vyplýva, že Komisia mala na účely stanovenia hornej hranice preplatenia pomoci zo strany Únie, ktorá je vymedzená výškou oznámených súm pomoci v rámci postupu schvaľovania pomoci podľa článku 94 nariadenia č. 1580/2007, k dispozícii právny základ, ktorým bol jednak článok 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a jednak článok 97 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007.

68 Tento záver, ktorý vyplýva z doslovného výkladu uvedených textov, nemôže argumentácia Maďarska oslabiť.

69 Po prvé článok 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov nemožno vykladať tak, že Komisia je v podstate povinná preplatiť každú pomoc do výšky 80 % príspevkov členov alebo samotnej organizácie výrobcov, a to bez ohľadu na výšku tejto pomoci, ak je miera organizácie výrobcov v danom regióne „obzvlášť nízka“.

70 Výklad navrhovaný Maďarskom, podľa ktorého členský štát môže na základe článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov vyplatiť *ex post* sumu, ktorá je vyššia ako suma oznámená *ex ante* a získať preplatenie sumy, ktorá nebola oznámená, by postupu schvaľovania vnútroštátnej finančnej pomoci odobral potrebný účinok (pozri analogicky rozsudok zo 4. októbra 2001, Taliansko/Komisia, C-403/99, Zb., EU:C:2001:507, bod 28) a zároveň by ho znefunkčnil (pozri analogicky rozsudok z 10. apríla 2014, Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer, C-485/12, Zb., EU:C:2014:250, bod 61). Ako v tejto súvislosti uvádza Komisia, je potrebné konštatovať, že ak by si európsky normotvorca želal zbaviť členské štáty nutnosti formálneho postupu schvaľovania pomoci, z ktorého nevyhnutne vyplýva posúdenie oznámených súm, mohol na to využiť postup podobný postupu stanovenému v článku 182 ods. 6 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, ktorý za predpokladu splnenia istých podmienok umožňuje členským štátom vyplatiť štátnu pomoc výrobcom, ktorí nie sú členmi uznanej organizácie.

71 Okrem toho takýto výklad by nebol v súlade s cieľom preskúmania vnútroštátnej finančnej pomoci s ohľadom na právo štátnej pomoci, lebo by z neho vyplývalo, že Komisia by mohla byť povinná preplatiť sumy, ktoré nemohli byť schválené, pretože boli vyplatené nad rámec oznámených súm, čiže ani nemohli spadať do rámca schválenia poskytovaného na základe článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článku 97 nariadenia č. 1580/2007. Je pritom potrebné pripomenúť, že vnútroštátna finančná pomoc stanovená v článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov je v článku 180 tohto nariadenia koncipovaná ako výnimka z ustanovení Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci, ktorá je prípustná v kontexte odôvodnenia 20 nariadenia č. 72/2009, len ak „dotknuté ustanovenia obsahujú vhodné podmienky pre poskytnutie podpory v záujme zabránenia neprípustného narušenia hospodárskej súťaže“, čo odôvodňuje reštriktívny výklad možnosti poskytnúť uvedenú podporu (pozri analogicky rozsudok z 27. februára 1985, Taliansko/Komisia, 56/83, Zb., EU:C:1985:85, bod 31 a citovanú judikatúru).

72 Z toho vyplýva, že výklad obhajovaný Maďarskom, podľa ktorého je Komisia povinná preplatiť akúkoľvek pomoc, ktorá nepresahuje hranicu 80 % bez ohľadu na jej výšku a bez toho, aby mohla uplatniť svoju mieru voľnej úvahy v zmysle článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov vo fáze schvaľovania, by odňal potrebný účinok jednak článku 180 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov vo svetle odôvodnenia 20 nariadenia č. 72/2009 a jednak cieľom, ktoré toto nariadenie sleduje v oblasti politiky hospodárskej súťaže, a najmä kontroly štátnej pomoci.

73 Po druhé, pokiaľ sa Maďarsko v štádiu repliky odvoláva na znenie článku 94 nariadenia č. 1580/2007 v jeho maďarskom znení platnom v čase jeho žiadosti o schválenie vnútroštátnej finančnej pomoci s cieľom podporiť svoj výklad, podľa ktorého sa preplatenie zo strany Únie viaže na dodržanie hranice 80 %, a nie na oznámenú sumu predpokladanej pomoci, je potrebné pripomenúť, že v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora, ktorú Komisia pripomína vo svojich písomnostiach, v prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými verziami textu práva Únie sa má predmetné ustanovenie vykladať podľa všeobecnej systematiky a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (pozri rozsudky z 19. apríla 2007, Profisa, C-63/06, Zb., EU:C:2007:233, bod 14 a citovanú judikatúru, a z 15. decembra 2011, Møller, C-585/10, Zb., EU:C:2011:847, bod 26 a citovanú judikatúru).

74 Z judikatúry tiež vyplýva, že jednotný výklad textov práva Únie vylučuje, aby sa určitý text posudzoval samostatne, ale v prípade pochybností vyžaduje, aby bol vykladaný a uplatňovaný s prihliadnutím na znenie verzií vyhotovených v ostatných úradných jazykoch [pozri rozsudky zo 17. októbra 1996, Lubella, C-64/95, Zb., EU:C:1996:388, bod 17 a citovanú judikatúru, a z 31. januára 2008, Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana/OCVV – Nador Cott Protection (Nadorcott), T-95/06, Zb., EU:T:2008:25, bod 33 a citovanú judikatúru].

75 V prejednávanej veci pritom Maďarsko netvrdí, že iné oficiálne jazykové verzie neobsahujú povinnosť oznámiť výšku predpokladanej pomoci, čo napokon ani nie je pravda.

76 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že ako pripomína Komisia, Maďarsko v celej svojej korešpondencii s Komisiou v štádiu schvaľovania vnútroštátnej finančnej pomoci uvádzalo výšku predpokladanej pomoci.

77 Výška predpokladanej vnútroštátnej finančnej pomoci bola najprv oznámená všeobecne listom z 30. januára 2009, potom listom z 11. marca 2009 a následne bola 12. marca 2009 oznámená štruktúrovane podľa jednotlivých organizácií výrobcov.

78 Maďarsko preto nemôže opodstatnene tvrdiť, že článok 94 nariadenia č. 1580/2007 vo svojom maďarskom znení platnom v čase žiadosti o schválenie vnútroštátnej finančnej pomoci nemožno vykladať tak, že vyžaduje oznámenie výšky vnútroštátnej finančnej pomoci.

79 V každom prípade je potrebné poukázať na to, že maďarský výraz „összeg“ [„suma“] bol do maďarského znenia nariadenia č. 1580/2007 zavedený až po liste o schválení, pri príležitosti zverejnenia nariadenia Komisie (ES) č. 441/2009 z 27. mája 2009, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1580/2007 (Ú. v. EÚ L 129, s. 10), a to 28. mája 2009.

80 Vzhľadom na uvedené preto Komisia oprávnene usúdila, že má k dispozícii právny základ, aby mohla sumu preplatenú zo strany Únie podmieniť sumami pomoci oznámenými počas postupu schvaľovania vnútroštátnej finančnej pomoci.

81 Napokon je potrebné konštatovať, že Komisia vo svojich písomnostiach odkazuje na nariadenie č. 1580/2007, a nie na vykonávacie nariadenie č. 543/2011, hoci v napadnutom rozhodnutí sa zameriava práve na toto druhé nariadenie.

82 Vykonávacie nariadenie č. 543/2011 stanovuje základné pravidlá preplácania, a to najmä vo svojom článku 95, pričom uvedené pravidlá sa nemôžu uplatňovať retroaktívne na právnu situáciu existujúcu v čase žiadosti o preplatenie (pozri analogicky rozsudok z 12. novembra 1981, Meridionale Industria Salumi a i., 212/80 až 217/80, Zb., EU:C:1981:270, bod 9).

83 Je nutné konštatovať, že vykonávacie nariadenie č. 543/2011 neupravuje svoje retroaktívne uplatnenie na žiadosti o preplatenie, ktoré boli podané na základe predchádzajúceho nariadenia (pozri analogicky rozsudky z 29. januára 1985, Gesamthochschule Duisburg, 234/83, Zb., EU:C:1985:30, bod 20; z 15. júla 1993, GruSa Fleisch, C-34/92, Zb., EU:C:1993:317, bod 22, a z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb., EU:C:2002:524, bod 119).

84 Za týchto okolností sa účastníci konania vo svojich písomnostiach správne odvolali na nariadenie č. 1580/2007.

85 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že obe nariadenia sledujú rovnaké ciele a stanovujú rovnaké pravidlá, pokiaľ ide o vymeriavací základ na preplatenie zo strany Únie (pozri bod 25 vyššie), nemá skutočnosť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla vykonávacie nariadenie č. 543/2011 miesto nariadenia č. 1580/2007 vplyv na zákonnosť tohto rozhodnutia, keďže výsledok je rovnaký bez ohľadu na to, ktoré z uvedených nariadení sa zohľadní (pozri analogicky rozsudky z 5. júna 1996, Günzler Aluminium/Komisia, T-75/95, Zb., EU:T:1996:74, bod 55, a z 27. februára 1997, FFSA a i./Komisia, T-106/95, Zb., EU:T:1997:23, bod 199).

86 Prvá časť prvého žalobného dôvodu založená na neexistencii právneho základu, ktorý by Komisii umožnil obmedziť preplatenie na sumy oznámené počas postupu schvaľovania pomoci, sa teda musí zamietnuť.

O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na porušení ustanovení umožňujúcich zohľadniť vývoj výšky vnútroštátnej pomoci v priebehu dotknutého obdobia

– O porušení článkov 67 a 94a nariadenia č. 1580/2007

87 Maďarsko tvrdí, že články 67 a 94a nariadenia č. 1580/2007 ponúkajú organizáciám výrobcov možnosť upraviť v priebehu roka výšku operačného fondu. Podľa Maďarska teda Komisia nemôže stanoviť definitívnu hranicu svojho preplácania pomoci na úrovni súm oznámených v rámci postupu schvaľovania bez toho, aby tým neporušila články 67 a 94a nariadenia č. 1580/2007.

88 Pokiaľ ide predovšetkým o článok 67 nariadenia č. 1580/2007, ktorý najmä ponúka organizáciám výrobcov možnosť „zvýšiť výšku operačného fondu maximálne o 25 % pôvodne schválenej výšky“, je nutné konštatovať, že toto ustanovenie sa neuplatňuje na vnútroštátnu finančnú pomoc uvedenú v článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov.

89 Ako totiž tvrdí Komisia, článok 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov stanovuje, že vnútroštátna finančná pomoc „dopĺňa operačný fond“, čo znamená, že následný nárast operačného fondu, tak ako je uvedený v článku 67 nariadenia č. 1580/2007, nemá mať za následok zodpovedajúci nárast vnútroštátnej finančnej pomoci.

90 Tento rozdiel medzi oboma režimami pomoci sa odráža v štruktúre nariadenia č. 1580/2007.

91 Hlava III nariadenia č. 1580/2007 totiž obsahuje v prvom rade kapitolu II s názvom „Operačné fondy a operačné programy“, v ktorej sa nachádza článok 67 a ktorá obsahuje ustanovenia o finančnej pomoci Únie a v druhom rade obsahuje kapitolu IV s názvom „Vnútroštátna finančná pomoc“, v ktorej sa nachádzajú články 96 a 97 týkajúce sa preplácania vnútroštátnej finančnej pomoci.

92 Pokiaľ ide ďalej o článok 94a nariadenia č. 1580/2007, na ktorý poukazuje Maďarsko a ktorý stanovuje, že „organizácia výrobcov, ktorá chce požiadať o vnútroštátnu finančnú pomoc, by mala v prípade potreby upraviť svoj operačný program v súlade s článkom 67“, je potrebné uviesť, že ani toto ustanovenie nie je v prejednávanej veci uplatniteľné.

93 Zo znenia článku 94a nariadenia č. 1580/2007 totiž vyplýva, že sa nevzťahuje na prejednávanú hypotézu výšky vnútroštátnej finančnej pomoci schválenej Komisiou a následne zvýšenej, ale na obsah operačného programu, ktorý je upravený ešte pred schválením vnútroštátnym orgánom.

94 Preto je potrebné zamietnuť tvrdenie Maďarska smerujúce ku konštatovaniu porušenia článkov 67 a 94a nariadenia č. 1580/2007.

– O porušení článku 103d nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článkov 53 a 99 nariadenia č. 1580/2007

95 Maďarsko tvrdí, že ustanovenia o preplatení vnútroštátnej finančnej pomoci je potrebné vykladať vo svetle ustanovení o finančnej pomoci Únie (najmä článku 103d nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článku 99 nariadenia č. 1580/2007), ktoré umožňujú úpravu pomoci podľa hodnoty predanej výroby.

96 Článok 103d nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov však na rozdiel od článku 103e tohto nariadenia neustanovuje postup schvaľovania finančnej pomoci Únie pred Komisiou.

97 Článok 103d nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov totiž uvádza, že finančná pomoc Únie sa rovná sume „skutočne zaplatených“ finančných príspevkov, kým podľa článku 97 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007 je predpokladom preplatenia zo strany Únie „schválená…, skutočne vyplatená“ vnútroštátna finančná pomoc.

98 Tvrdenie Maďarska preto treba zamietnuť.

99 Z uvedeného je potrebné vyvodiť záver, že uvedené články bez ohľadu na to, či sa týkajú vnútroštátnej finančnej pomoci, alebo finančnej pomoci Únie, nebránia tomu, aby Komisia schválila preplatenie, o ktoré žiada Maďarsko, len vo výške súm, ktoré boli oznámené a skutočne vyplatené organizáciám výrobcov.

100 Druhá časť prvého žalobného dôvodu založená na porušení ustanovení umožňujúcich zohľadniť vývoj výšky pomoci v priebehu dotknutého obdobia sa musí zamietnuť, rovnako ako celý prvý žalobný dôvod.

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení uplatnenia článku 97 nariadenia č. 1580/2007

101 Maďarsko tvrdí, že aj za predpokladu, že by Komisia mohla preplatiť len oznámené sumy pomoci v zmysle článku 97 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007, môže tak urobiť iba na základe predchádzajúceho schválenia týchto súm v liste o schválení, čo v prejednávanej veci neurobila.

102 Na podporu tohto žalobného dôvodu Maďarsko po prvé uvádza, že Komisia v liste o schválení výslovne neuviedla nijakú sumu pomoci, a to v rozpore s praxou vyplývajúcou z následných rozhodnutí týkajúcich sa rokov 2010 a 2011, keď Komisia poukázala na celkovú sumu poskytnutej pomoci.

103 Po druhé Maďarsko tvrdí, že list o schválení nemá formu rozhodnutia o implicitnom schválení v zmysle článku 94 ods. 2 nariadenia č. 1580/2007, ktoré by ako jediné umožnilo retroaktívne implicitné schválenie oznámených súm pomoci.

104 Po tretie Maďarsko uvádza, že Komisia nemohla schváliť výšku pomoci na základe údajov, ktoré boli predložené len ako predpokladané sumy.

105 Po štvrté Maďarsko usudzuje, že ak by Komisia mohla stanoviť hornú hranicu preplatenia vnútroštátnej finančnej pomoci na základe súm pomoci, ktoré nie sú uvedené v rozhodnutí o schválení, „vyvolalo by to obavy z hľadiska zásady právnej istoty“.

106 Je potrebné pripomenúť, že v odôvodnení 14 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že „suma vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorú Maďarsko vyplatilo niektorým organizáciám výrobcov za operačné programy realizované v roku 2009, presahovala sumu uvedenú v žiadosti o schválenie a schválenú Komisiou“. Z toho vyvodila záver, že „tieto sumy nemožno v rozsahu, v akom prevyšujú sumy schválené Komisiou, preplatiť“ na rozdiel od súm vyplatených organizáciám výrobcov až do výšky oznámenej v žiadosti o schválenie. Komisia sa na základe článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov rozhodla obmedziť preplatenie len na tieto posledné uvedené sumy.

107 Z napadnutého rozhodnutia teda vyplýva, že Komisia obmedzila sumy, ktoré možno preplatiť, na sumy oznámené počas postupu schvaľovania pomoci, keďže usúdila, že sumy vyplatené nad rámec oznámenej pomoci nie sú „schválenými“ sumami v zmysle článku 97 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007.

108 V prejednávanej veci je preto potrebné posúdiť, či Komisia mohla oprávnene obmedziť sumy, ktoré možno preplatiť, s odôvodnením, že sumy vyplatené nad rámec oznámených súm pomoci neboli „schválené“ v liste o schválení v zmysle článku 97 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007, a najmä vzhľadom na to, že sumy oznámenej pomoci neboli v tomto liste výslovne uvedené a že tento list neobsahoval, aspoň nie výslovne, ich „odsúhlasenie“.

109 V tejto súvislosti je po prvé potrebné konštatovať, že nijaké ustanovenie v nariadení o jednotnej spoločnej organizácii trhov alebo v nariadení č. 1580/2007 neukladá Komisii povinnosť zamerať sa v rozhodnutí o schválení osobitne na oznámenú sumu pomoci. Okrem toho z článku 103h nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov vyplýva, že Komisia je v plnom rozsahu príslušná na prijatie „pravidiel uplatňovania… uhrádzania pomoci“. Nijaké ustanovenie ju teda výslovne nezaväzuje, aby v prípade neexistencie takého pravidla uvádzala oznámené sumy pomoci v liste o schválení.

110 Po druhé, ako bolo uvedené v bodoch 63 až 66 vyššie, z článku 97 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007 vyplýva, že vymeriavacím základom na preplatenie vnútroštátnej finančnej pomoci zo strany Únie je „schválená vnútroštátna finančná pomoc, ktorá bola skutočne vyplatená“. „Schválená“ vnútroštátna finančná pomoc nevyhnutne obsahuje rozčlenenie jej výšky podľa jednotlivých organizácií výrobcov a je oznámená na účely schválenia pomoci podľa článku 94 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 1580/2007. Neexistencia výslovného odkazu na oznámené sumy pomoci v rozhodnutí o schválení teda nemôže znamenať neexistenciu obmedzenia výšky pomoci, ktorej vyplatenie je dovolené v rámci maximálnej hranice 80 %, keďže schválenie vyplatenia pomoci spočíva v zmysle článku 94 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 1580/2007 na zohľadnení uvedenej výšky pomoci.

111 Po tretie je potrebné poukázať na to, že Komisia vyjadrila svoj súhlas s oznámenou pomocou až potom, keď mailom z 12. marca 2009 požiadala o údaje o výške vnútroštátnej finančnej pomoci rozčlenenej podľa jednotlivých organizácií výrobcov, pričom tieto údaje získala (pozri analogicky rozsudok zo 16. decembra 2010, Kahla Thüringen Porzellan/Komisia, C-537/08 P, Zb., EU:C:2010:769, bod 45). Výška vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorá bola rozčlenená podľa jednotlivých organizácií výrobcov a z ktorej Komisia vychádzala pri preplácaní, teda bola touto inštitúciou schválená v rámci postupu schvaľovania pomoci a so zohľadnením oznámenia zo strany Maďarska (pozri analogicky uznesenie z 22. marca 2012, Taliansko/Komisia, C-200/11 P, EU:C:2012:165, bod 27 a citovanú judikatúru).

112 Po štvrté list o schválení výslovne uvádza v rámci údajov požadovaných na základe článku 94 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 1580/2007 „výšku príslušnej pomoci“, ktorá je zohľadnená na účely jej odôvodnenia, pričom z listu tiež vyplýva, že pomoc je „riadne odôvodnená“. Maďarsko teda nemohlo opodstatnene nevedieť, že oznámené sumy pomoci už boli predmetom schválenia zo strany Komisie v zmysle článku 97 ods. 1 nariadenia č. 1580/2007 a slúžili ako základ na jej preplatenie.

113 Za týchto okolností a z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie a týkajú sa najmä štruktúry článku 97 nariadenia č. 1580/2007, obsahu oznámenia Maďarska a obsahu listu o schválení, nemožno Komisii vytýkať, že sa dopustila nesprávneho posúdenia, ktoré by mohlo spôsobiť neplatnosť napadnutého rozhodnutia. Z dôvodov uvedených v bodoch 109 až 112 vyššie sa totiž list o schválení musí vnímať tak, že schválil oznámené sumy pomoci, teda sumu rozčlenenú podľa jednotlivých organizácií výrobcov, o ktorú Komisia požiadala a ktorá bola uvedená v e-maile z 12. marca 2009, a nie sumy nad tento rámec.

114 Tento záver nemožno spochybniť tvrdeniami uvedenými Maďarskom.

115 Po prvé skutočnosť, že Komisia v neskorších rozhodnutiach o schválení zmenila svoju prax tým, že špecifikovala celkovú sumu oznámenej vnútroštátnej pomoci, nie je relevantná. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že suma zohľadnená na účely preplatenia zodpovedala výške vnútroštátnej pomoci rozčlenenej podľa jednotlivých organizácií výrobcov, ktoré sú jej prijímateľmi (pozri bod 66 vyššie).

116 Po druhé v súvislosti s tvrdením Maďarska, že list o schválení nemá formu rozhodnutia o implicitnom schválení v zmysle článku 94 ods. 2 nariadenia č. 1580/2007, ktoré by ako jediné umožňovalo retroaktívne implicitné schválenie oznámených súm pomoci, stačí konštatovať, že ak nečinnosť Komisie môže znamenať implicitné schválenie výšky pomoci v zmysle článku 94 ods. 2 nariadenia č. 1580/2007, o to viac to platí pre list o schválení, v ktorom sa výslovne uvádza „výška príslušnej pomoci“ a „riadne odôvodnená“ povaha žiadosti. Je potrebné poukázať na to, že článok 94 ods. 2 nariadenia č. 1580/2007, na ktorý poukazuje Maďarsko, stanovuje, že „Komisia schváli alebo odmietne žiadosť“, z čoho vyplýva, že schválenie pomoci sa nevyhnutne, a teda implicitne týka obsahu žiadosti, ktorá nutne obsahuje aj „výšku pomoci“ požadovanú v odseku 1 toho istého článku.

117 Po tretie, pokiaľ ide výšku súm predložených Maďarskom vo forme predpokladov, ktoré Komisii údajne nemohli umožniť ich schválenie, zdá sa, že oznámenie predpokladaných súm je v samotnej povahe postupu schvaľovania pomoci, pretože vnútroštátna finančná pomoc závisí od príspevku členov do operačného fondu. Tento príspevok pritom závisí od ich poľnohospodárskeho výnosu, ktorý je známy až na konci dotknutého obdobia. Skutočnosť, že oznámené sumy majú formu predpokladov, teda nemôže Komisii zabrániť, aby odmietla preplatiť sumy, ktoré boli vyplatené nad rámec oznámených súm, a to tým viac, že uvedené predpoklady musia byť riadne odôvodnené v zmysle článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov. Oznámenie predpokladaných súm preto Komisii nebráni v tom, aby tieto sumy pokladala za základ na schválenie oznámenej pomoci a za predpoklad jej súhlasu s uvedeným schválením.

118 Po štvrté tvrdenie Maďarska, podľa ktorého, ak by Komisia mohla stanoviť hornú hranicu preplatenia vnútroštátnej finančnej pomoci na základe súm pomoci, ktoré nie sú uvedené v liste o schválení, „vyvolalo by to obavy z hľadiska zásady právnej istoty“, nemá oporu v nijakých skutkových ani právnych okolnostiach.

119 Maďarsko predovšetkým nespresňuje, kto by bol obeťou údajného porušenia zásady právnej istoty (členský štát alebo organizácie výrobcov, ktoré sú príjemcami pomoci).

120 Keďže v tejto súvislosti chýba spresnenie, je potrebné sa domnievať, že údajné porušenie by sa predovšetkým týkalo Maďarska, ktoré je účastníkom tohto sporu.

121 Ako pritom zdôrazňuje Komisia, vzhľadom na to, že sumy zohľadnené Komisiou v liste o schválení, oznámili samotné maďarské orgány, zásada právnej istoty nemohla byť nijak ovplyvnená tým, že tieto sumy predstavovali základ schválenia vnútroštátnej finančnej pomoci, a neskôr vymeriavací základ preplatenia. Maďarsko teda nemohlo opodstatnene nevedieť, že sumy rozčlenené podľa jednotlivých organizácií výrobcov a oznámené na výslovnú žiadosť Komisie predstavovali základ schválenia (pozri bod 112 vyššie).

122 Neexistencia výslovného odkazu v liste o schválení na maximálne sumy oznámené Maďarskom sa teda nemohla vykladať tak, že Komisia sa zriekla možnosti schváliť a preplatiť vnútroštátnu finančnú pomoc na základe oznámených súm pomoci.

123 Druhý žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení pri uplatnení článku 97 nariadenia č. 1580/2007 musí byť za týchto okolností zamietnutý.

124 Žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu, keďže ani jeden zo žalobných dôvodov nie je opodstatnený.

O trovách

125 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Maďarsko nemalo vo veci úspech, je opodstatnené ho okrem jeho vlastných trov konania zaviazať na náhradu trov konania Komisie v súlade s jej návrhmi.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Maďarsko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania Európskej komisie.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. septembra 2015.

Podpisy

Obsah

Právny rámec 2

Nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov 2

Nariadenie č. 1580/2007 4

Vykonávacie nariadenie č. 543/2011 7

Okolnosti predchádzajúce sporu 7

Konanie a návrhy účastníkov konania 9

Právny stav 10

O prvom žalobnom dôvode založenom na uplatnení článku 103e nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článku 97 nariadenia č. 1580/2007 ultra vires 10

O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na neexistencii právneho základu, ktorý by Komisii umožnil obmedziť preplatenie Úniou len na oznámené sumy pomoci 10

O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na porušení ustanovení umožňujúcich zohľadniť vývoj výšky vnútroštátnej pomoci v priebehu dotknutého obdobia 14

– O porušení článkov 67 a 94a nariadenia č. 1580/2007 14

– O porušení článku 103d nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článkov 53 a 99 nariadenia č. 1580/2007 15

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení uplatnenia článku 97 nariadenia č. 1580/2007 15

O trovách 18